

LÒNG YÊU THƯƠNG CÁC VỊ CAO NIÊN

Bà Aude Pretet - 32 tuổi - mẹ của 4 người con. Gia đình bà sống tại thành phố Lyon (Nam Pháp). Từ 7 năm qua bà là nhân viên thiện nguyện của **Huynh Đoàn Các Tiểu Đệ Người Nghèo** chuyên thăm viếng các vị cao niên trong thành phố. Cũng từ 7 năm qua bà thường xuyên thăm viếng cụ bà Pierrette 82 tuổi.

Cụ bà Pierrette sống đơn côi trong một căn phòng nhỏ hẹp nơi tầng lầu thứ mười của một chung cư ở thành phố Lyon. Từ hai năm qua cụ bà không còn có thể đi ra ngoài được nữa. May mắn thay, bù đắp vào nỗi đơn côi, cụ được bà Aude Pretet đều đặn viếng thăm.

Bà Aude Pretet giải thích:

- Nhiệm vụ của tôi không nhằm thay thế nhiệm vụ của người quét dọn phòng, của nữ trợ tá xã hội hay của nữ y tá. Không, tôi không lấy mất công việc của họ. Tôi chỉ là nữ nhân viên thiện nguyện thuộc Huynh Đoàn "Các Tiểu Đệ Người Nghèo".

Vai trò của tôi thuần túy tạo nên mối liên hệ thân tình, nâng đỡ cụ bà trong những tháng ngày còn lại. Mỗi lần đến thăm, tôi dành thời giờ để lắng nghe và để trao đổi. Chúng tôi cùng nhau giữ lại những hình ảnh kỷ niệm xưa hoặc kể cho nhau nghe những mẫu chuyện của quá khứ và của hiện tại.

... Xin giới thiệu lịch sử Huynh Đoàn Các Tiểu Đệ Người Nghèo.

Huynh Đoàn do **ông Armand Marquiset** (1900-1981) thành lập. Nó manh nha từ ngày 7-7-1939 tại Nhà Thờ Đức Bà Paris.

Ông Armand Marquiset chào đời trong một gia đình giàu sang quyền quý nơi lâu đài Montguichet ở vùng thủ đô Paris. Armand trải qua tuổi thơ trong nâng niu chịu đựng của cha mẹ và của ông bà, đặc biệt là của bà ngoại De Laumont. Dưới bóng bà ngoại, bé Armand bắt đầu chạm trán với thảm trạng nghèo đói của người dân Paris trong những năm đầu thập niên 20, đặc biệt trong thời đệ nhất thế chiến 1914-1918. Bé Armand thường đi theo bà ngoại thăm viếng các cụ ông cụ bà nghèo khổ bị bỏ rơi vì con cái họ đã tử trận trong chiến tranh.

Năm 1930 bà ngoại qua đời. Chàng thanh niên Armand bị một "cú-sốc". Chàng giã từ nền âm nhạc chàng say mê để dẫn thân vào các công tác bác ái xã hội. Chàng lần lượt thành lập các tổ chức nhân đạo với mục đích giúp các trẻ em nghèo, những người sống lang thang không nhà không cửa và các nghệ sĩ không tìm ra việc làm. Dầu vậy Armand Marquiset vẫn chưa thỏa mãn. Chàng mơ ước cao hơn. Chàng muốn dẫn thân trọn vẹn. Đệ nhị Thế chiến 1939-1945 bùng nổ gieo tang tóc kinh hoàng cho nước Pháp





cũng như cho toàn Âu Châu. Đâu đâu cũng gặp thấy các trẻ em mồ côi cha và các người tị nạn bơ vơ không nơi nương tựa. Thôi thì đủ loại nghèo đói khổ khổ.

Năm 1945, vấn đề người già tại Pháp đạt mức độ trầm trọng. Chiến tranh để lại những hậu quả thâm trọng. Ông Armand Marquiset nghĩ đến chuyện giúp đỡ người già vẫn sống tại căn nhà của họ nhưng ít khổ hơn. Giờ đây Huynh Đoàn Các Tiểu Đệ Người Nghèo thực sự ra tay thi hành sứ mệnh của mình. Cùng với ông Armand Marquiset - vị sáng lập - Các Tiểu Đệ Người Nghèo mang đến cho người già những gói quà và các bữa ăn. Nhưng trên hết và trước hết, họ mang đến cho người già tình yêu thương, sự hiện diện triu mến và cả hoa tươi nữa.

Nhưng nhu cầu giúp đỡ người già thật mênh mông. Do đó ông Armand Marquiset bắt đầu quyên tiền để gây Quỹ. Nhờ thế mà Các Tiểu Đệ Người Nghèo đã có thể tổ chức các bữa tiệc vào các dịp lễ lớn như Giáng Sinh và Tết Dương Lịch. Ngoài ra còn có các kỳ nghỉ hè dành cho các người già cô đơn nơi những gia đình từng là bạn bè tri kỷ của họ.

Ông Armand Marquiset vẫn tiếp tục thành lập thêm nhiều tổ chức nhân đạo khác và dâng hiến trọn thời giờ cùng tiền của cho các tổ chức này. Ông qua đời ngày 14-7-1981, hưởng thọ 81 tuổi tại thành phố Burtonport bên Ái-Nhĩ-Lan. ..

Xin trở lại với câu chuyện bà Aude Pretet, thiện nguyện viên của Huynh Đoàn Các Tiểu Đệ Người Nghèo tại thành phố Lyon.

Chính bà giải thích:

- Vốn sinh ra trong một gia đình đông con, tôi dành một tình yêu vô điều kiện cho ông bà tôi. Bà tôi có đến 47 người cháu. Còn tôi thì có đến 46 anh chị em họ hàng gần. Được lớn lên trong một đại gia đình như thế, thử hỏi làm sao mà tôi có thể đứng trước thảm cảnh của những người già sống cô đơn không người thăm viếng?

Thật thế, ngay từ lúc lên 11 tuổi, cô bé Aude đã tham gia một buổi liên hoan mừng Giáng Sinh do Các Tiểu Đệ Người Nghèo tổ chức cho các bậc cao niên.

Nhắc lại kỷ niệm xưa, bà Aude Pretet kể:

- Tôi mang thức ăn mời các cụ rồi mời các cụ ra sàn nhảy theo điệu nhạc. Cụ thì chống gậy cụ thì đi liểng-xiểng, nhưng tất cả vui vẻ tham dự vào cuộc vui. Các điệu nhảy run-lẩy-bẩy này khiến mọi người cười chảy ra nước mắt. Vui thật là vui. Rồi chúng tôi phát quà cho các cụ, đặc biệt là sôcôla. Như thế khi tiệc tàn, các cụ ông cụ bà hân hoan ra về trong yêu thương triu mến. Tình thương làm ấm lại các con tim đơn côi và giá lạnh.

Thời gian trôi qua, cô bé Aude Pretet lớn lên, lập gia đình và làm việc nơi văn phòng luật sư. Một hôm - vào năm 26 tuổi - bà Aude Pretet tình cờ đọc mẫu quảng cáo về các hoạt động nhân đạo của Huỳnh Đoàn Các Tiểu Đệ Người Nghèo. Đọc xong, bà tự nhủ: "Thay vì ăn bánh mì kẹp thịt một mình vào buổi trưa, tốt hơn là mình nên tìm ăn chung với một người nào đó!" Nghĩ thế nên bà tìm đến trụ sở của Các Tiểu Đệ Người Nghèo và bày tỏ ước muốn trở thành thiện nguyện viên. Người ta đề nghị bà viếng thăm an ủi một cụ bà đơn côi trong thành phố. Đó là cụ Pierrette.



Cụ bà Pierrette có một quá khứ đau thương khiến cụ trở thành khó tính và không muốn tiếp xúc với bất cứ một ai. Nhưng với tình thương và lòng kiên nhẫn, bà Aude Pretet đã chinh phục được tình cảm của cụ bà. Từ đó mỗi giây huỳnh đệ được nối kết. Cụ bà Pierrette bước ra khỏi thế giới riêng tư và bắt đầu cởi mở với người khác. Cụ chấp nhận sự săn sóc của các nữ trợ tá xã hội, nữ y tá và người quét dọn phòng.

Cụ bà Pierrette không ngớt lời bày tỏ lòng tri ân chân thành đối với bà Aude Pretet, người đã giúp cụ thoát ra khỏi cảnh già nua trong đơn-côi, cay-đắng và chua-chát ..

("Sélection du Reader's Digest", Janvier 2006, trang 20-25).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt